
Het zoonschap binnengaan (3)

J.G.Bulthuis

Het boeiende van het evangelie van het Koninkrijk der hemelen is dat het niet alleen bestaat uit mooie beloften en idealen, maar een kracht van God is om die blijde boodschap ook werkelijkheid te laten worden. En dat hier en nu, in het land der levenden, in ons vlees. Om dit te bereiken wordt de gelovige helemaal ingeschakeld. De nieuwe schepping, de mens in Christus is ertoe in staat. Door zijn wedergeboorte en Geestesdoop is hij een herschapene om goede werken te kunnen doen. Het is verblijdend en bemoedigend om zo door God te worden aanvaard en ingezet. Dit verheft de mens. Al werkende onder de leiding van de Heer zal hij gaandeweg verheerlijkt worden, het volwassen zoonschap binnengroeien. Het woord Gods is hierin de lamp voor de voeten. De belofte is immers dat de mens Gods weten zal hoe de weg is die bewandeld dient te worden. Daarom dienen de verhalen uit het oude testament die voor ons schaduwen zijn van de werkelijkheid mede verstaan te worden.

De praktijk

Wat houdt de doorbraak naar en de realisering van volwassen zoonschap nu concreet in? Allereerst een diepere innerlijke bevrijding van de boze geest van weerspanningheid. Achter deze demon blijven andere machten der duisternis – van zonden, ziekten, vroomheid, psychische verstoring, ed. – in onze hemel zitten en werkzaam. Dit gegeven vraagt om een geestelijke strijd in de eigen hemel. Zonder vrijheid is groei en herstel onmogelijk. Er zal ruimte moeten zijn om in

Gelijk op

staat gesteld te worden om het woord Gods waar te kunnen maken in ons leven. Indien er in ons nog duivelse tegenkrachten en gedachten werken, zal de volle wasdom niet tot stand kunnen komen. Deze benadering is essentieel voor het evangelie van het Koninkrijk der hemelen. Het 'verlos ons van de boze' is aktueel en hoogst noodzakelijk (Mat.6:13).

Ten tweede zal iedere gelegenheid aangegrepen moeten worden om, zo veel als in het vermogen ligt, verwerkte woorden Gods daadwerkelijk in de dagelijkse wandel uit te voeren. Zonen Gods zijn de door Jacobus genoemde 'daders des woords' (Jac.1:22). Volwassen zoonschap leer je niet achter de studeertafel, maar in de praktijk van alle dag. Wat in de binnenkamer werd onderwezen en begrepen, zal in de meest praktische zin omgezet dienen te worden in een levenshandel en – wandel overeenkomstig die van Jezus zelf (1 Joh.2:6).

Deze twee processen van vrijmaking en realisering volgen elkaar niet achtereenvolgend op, maar houden gelijke tred met elkaar. Ze werken in positieve zin op elkander in. Waar meer vrijheid wordt ontwikkeld, kan meer van het woord worden gerealiseerd. Wanneer daardoor de geestelijke groei toeneemt, zal er meer vermogen ter beschikking komen om een nog grotere vrijheid te bewerkstelligen. Het wonderlijke van dit evangelie is dat het zo schitterend past bij de mens en diens natuur, dat meteen al vanaf de dag der bekering verandering van levenswijze kan optreden. Het is mogelijk om tegelijk lerend, bevrijdend en vruchtdragend te leven in Gods Koninkrijk. God bevestigt zijn kinderen die in gehoorzaamheid zijn weg metterdaad gaan. De belofte is dat *Hij ons ten einde toe blijft bevestigen, zodat wij onberispelijk zullen zijn op de dag van onze Here Jezus Christus* (1 Kor.1:8).

Het apostolisch advies aan ons allen is dan ook om toe te zien niet in de genade te verachten (Hebr.12:15a) en op onze hoede te zijn om niet de indruk te wekken achter te blijven (Hebr.4:1). Wel de mond, en misschien het hoofd, vol hebben met allerlei leerinzichten, maar er niet naar leven, is verloochening van Christus (2 Tim.3:7). Met beide handen zullen we – zeker in deze

tijd – de heerlijke mogelijkheid aangrijpen om van het woord werkelijkheid te maken. God heeft ons door zijn Geest bekwaam gemaakt om dienaren te zijn van een nieuw verbond (2 Kor.3:6).

De ark

Toen het volk Israël de opdracht ontving om de priesters die als eersten de Jordaan betraden te volgen, moest het een bepaalde afstand nemen om goed zicht te hebben op de ark (Joz.3:4). Deze moest door die priesters op de schouders worden genomen. De ark ging immers voorop, maar niet alleen, niet op zichzelf. Ze werd gedragen door de dienaren Gods. Ze was hecht met hen verbonden. Ze waren er voor elkaar en hoorden bij elkaar. Ze vormden een onverbreekelijke eenheid.

In Openbaring 11:19 lezen we er in overdrachtelijke zin het volgende van: *De ark Gods, die in de hemel is, ging open en werd zichtbaar in zijn tempel.* Jezus Christus wordt in de zijnen openbaar. Niet in één dag in alle volheid, maar in de loop der jaren. Dat is haalbaar door een volhardend volgen van Hem. Wij zullen Hem, zoals destijds de ark, 'op de schouders nemen', wij zullen ons met Hem bekleden (Gal.3:27). Zó, dat ***Hij alleen*** ons leven uitmaakt (Kol.3:4a). Om dit genadeaanbod in eigen bestaan gestalte te geven in een daadwerkelijke zoonschapswandel, is het noodzakelijk om innerlijk in de juiste geestelijke konditie te zijn. Daartoe is het nodig zicht te hebben op enkele belangrijke fundamentele zaken.

Hem kennen

Paulus leert ons dat voor de christen er eigenlijk maar één ding van belang is, namelijk *Jezus kennen en de kracht van zijn opstanding* (Fil.3:10). Een leren kennen in de zin van navolging. In het hogepriesterlijk gebed sprak de Heer uit dat het kennen van Hem en de Vader eeuwig leven is (Joh.17:3). Zicht op Hem hebben, is begrip ontwikkelen over zijn leven. Niet in historische zin, maar over zijn denkwereld, gezindheid, opstelling, leef- en werkwijze. Hierin zijn innerlijk, zijn leven leren kennen. Aan hen die zijn woorden in alle liefde en oprechtheid bewaren, belooft Hij ***Zichzelf*** te openbaren, zodat Hij te kennen is (Joh.14:21). Dit doet Hij niet

Zijn leven

aan buitenstaanders (Joh.2:24).

Zijn leven in jezelf opnemen en uitleven is de enige manier om het einddoel van het geloof, volwassen zoonschap, te bereiken. In Romeinen 5:10b staat letterlijk dat wij behouden zullen worden **door zijn leven**. Er wordt hier niet zijn bestaan mee bedoeld, of het feit dat Hij leeft. Maar zijn eigen innerlijke leven. Dat omvat zijn volheid aan goddelijke mentaliteit, wijsheid, liefde en kracht. Al zijn vermogens zijn tot volmaakte en volwassen ontplooiing gekomen door zijn één-zijn met God. Zijn leven is de bron om alles te kunnen, zowel in de stoffelijke als in de geestelijke wereld, wat voor de mens is bedoeld (Hebr.2:5-9). Door Jezus' onbeperkte volmacht en heerschappij kan Hij zijn leven inzetten, door openbaring Zich laten kennen en zijn leven meedelen aan zijn schapen. Dagelijks staat Hij klaar om dat leven in te zetten (Joh.10:11,15). Stromen van levend water vloeien uit zijn binnenste naar een ieder die zich daarvoor opent in geloof en gehoorzaamheid.

Meewerken

Vanuit de hemel werkt Hij heel gekoncentreerd mee in een volledige betrokkenheid (Marc.16:20b). Door heilige Geest is Hij direkt verbonden met ons innerlijk. Zodoende kan Hij in en met ons meedenken, ons verlichten, ons aanspreken en zijn kracht ontplooiën. Hierin zet Hij zijn leven voor ons in. Het kan zo gek niet gaan of de Meester weet uit eigen ervaring wat het juiste antwoord is op al onze vragen, problemen en opdrachten. De Heer is immers beproefd geweest in alle dingen en geslaagd (Hebr.2:10,17,18). Paulus kent dit geheim van het verborgen Christusleven in zich en jubelt het uit: *Christus in ons, de hoop der heerlijkheid* (Kol.1:27). De apostel getuigt dan ook terecht dat er door ons alleen maar geroemd kan worden in Hem die alles in allen volmaakt (1 Kor.1:29-31, Ef.1:23).

De geest van het denken

We weten uit het evangelie dat niets vanzelf ontstaat en ontwikkelt. Ook de realisering van het zoonschap komt niet automatisch tot stand. Het vraagt onze totale inzet. Om echter tot daden te komen waarin het Christusle-

ven geopenbaard wordt, is het noodzakelijk dat '*de geest van ons denken*' vervuld raakt met het leven van Jezus. Deze uitdrukking uit Efeze 4:23 staat voor het totaal aan je meningen en opvattingen die over het leven hebt. Uit haar komen je reacties, je mentaliteit, je eigen wijze van doen en laten voort. Ze bevat je persoonlijke visie en beleving daarvan. Zou er geen zondeval zijn geweest, dan was ze opgebouwd uit de informatie die Gød over het leven zou gaan aanreiken. De mens had in dat geval een zuivere, enkelvoudige en positieve geest van denken kunnen opbouwen. Nu echter heeft de boze zijn invloed mede doen gelden. Soms zelfs zo sterk dat in hetzelfde Efeze 4 gesproken wordt over ijdelheid van denken en verduistering van verstand (vers 18). Door de genade Gods in Jezus Christus is er gelukkig een weg terug uit dit verderf. Ons denken kan weer beschenen worden met de kennis der heerlijkheid Gods (2 Kor.4:6). De bedoeling is wel dat de inzichten en wijsheden van het evangelie ons dusdanig zullen beïnvloeden en omvormen, dat de geest van ons denken identiek wordt aan die van Christus. Dan kan de gelovige reëel vernieuwd worden om het goede, welgevallige en volkomene voort te brengen. Daartoe maakte Paulus via zijn brieven de gemeenten 'zijn wegen in Christus **indachtig**' (1 Kor.4:17).

Voorbeelden

Om de praktische kant van het bovenstaande verder te verduidelijken geeft de bijbel diverse voorbeelden van de gevolgen die door een bepaalde geest van denken wordt veroorzaakt.

Toen Jezus en zijn discipelen niet welkom waren in een Samaritaans dorp, stelden Jakobus en Johannes voor te zeggen dat er vuur van de hemel zou nederdalen om de inwoners te verteren. (Luc.9:54). De geest van hun denken was op dit punt waarschijnlijk nog geprogrammeerd door de geschiedenis uit 2 Koningen 1. Daar liet Elisa twee maal vuur nederdalen om het vijftigkoppige arrestatieteam van de koning uit te schakelen. Een dergelijk denken en handelen past evenwel in 't geheel niet in het leven van het Koninkrijk Gods. Jezus wijst het resoluut van de hand.

Getypeerd

Bij een andere gelegenheid ging Petrus in de fout door zijn (verkeerde) geest van denken. Nadat de Heer zijn volgelingen had ingelicht over zijn komend lijden en sterven, nam Petrus Hem bestraffende terzijde dat zo iets beslist niet mocht gebeuren (Mat.16:22). Jezus merkte in zijn korrektie op dat deze vurige discipel – door beïnvloeding van de satan – niet op de dingen Gods was bedacht (vers 23).

Vele jaren later wees Paulus deze zelfde broeder in het openbaar terecht wegens zijn verkeerd gedrag vanuit een judaïstisch denken (Gal.2:11-14).

Wanneer wij voor bepaalde opdrachten geplaatst of met problemen gekonfronteerd worden, is meestal de eerste reactie daarop een produkt van de geest van ons denken. Daaruit kunnen we bemerken hoe het op dit punt met ons is gesteld. Veel mensen worden door een bepaald gedrag, voortkomend uit de geest van hun denken, door anderen gekarakteriseerd: hij is een pessimist, een optimist, een bezorgd type, een zorgeloos type, een denker, een hollewaai, enz, enz.

Ook in hun christen-zijn kunnen mensen herkend worden aan een zekere geest van hun denken. Bij de 'zwaren' die in 't zwart gekleed gaan, overheersen het zondeprobleem en het oordeel in hun innerlijke gesteldheid. Maar een gezonde(!) volle evangelie christen presenteert zich in deze wereld met veel levensvreugde.

Belangrijk

Positief zelfonderzoek is op z'n tijd nodig. Inzake de geest van ons denken is het goed jezelf eens te observeren. Een vraag als: Waartoe ben ik het eerst, het snelst geneigd? kan hierbij een hulp zijn.

Het zal ons duidelijk moeten zijn van hoe bijzonder groot belang het is om een geest van denken te ontwikkelen die geheel doorzuiverd is. Daardoor kunnen we verjongd worden en – in praktische zin – de nieuwe mens aandoen en uitdragen. Deze is immers naar de wil van God geschapen in waarachtige gerechtigheid en heiligheid (Ef.4:24).

Zonen Gods zullen uiteindelijk een categorie mensen vertegenwoordigen wier geest van denken tot één is geworden in positiviteit, goedheid, waarheid en rein-

Zuiverheid

heid. Daardoor zal uit hen nooit een reactie komen die beschadigend uitwerkt bij de ander. Zij brengen slechts heil voort.

In het studieblad is al eerder geschreven over fundamentele noodzakelijkheden in het leven van christenen. Binnen het kader van ons onderwerp over zoonschap is het belangrijk om heel goed voor ogen te houden dat het Gòds werk in ons is dat eigenlijk èn uiteindelijk het volwassen zoonschap mogelijk maakt (2 Kor.3:5,6)! De geest van ons denken zal daarvan doortrokken dienen te blijven. Dat staat garant voor een blijvende en gezonde nederigheid en ootmoed. Hoe wij zèlf ook meewerken, ja moeten meewerken aan de realisering van Gods plan, het is en blijft Gòds werking door de Christus, waardoor dit heerlijk vooruitzicht kan worden waargemaakt (Gal.5:5). Waar zouden wijzelf de kracht, de wijsheid en de richting moeten vinden om díe verheven weg te kunnen bewandelen? Zonder Hem kunnen wij niets doen in deze (Joh.15:5). Dit is geen uitspraak over de slechtheid en ontoereikendheid van de mens, maar een liefdevol advies om de juiste plaats in te nemen die God van tevoren heeft gepland en bereid. Wie deze kijk op de zaak houdt, zal voor duivelse strikken van hoogmoed kunnen worden gevrijwaard. Het roemen blijft in de Heer. Zijn toezeggingen worden immers verwezenlijkt om zijns naams wille: *Niet om uventwil, maar om mijn heilige naam doe Ik dit* (Ezech.36:22a,23a), en: *Hij leidt mij in rechte sporen om zijns naams wil* (Ps.23:3).

Daarom hieronder een kleine greep uit de vele uitspraken over de haalbaarheid van de vervulling der belofte doordat Gòd het wézenlijke werk in zijn kinderen doet:

**Gij leiddet uw volk door uw kracht naar uw heilige woonstede* (Ex.15:13)

**De Here zal uw vijanden verdelgen en voor uw ogen onderwerpen; zo zult gij in korte tijd hun gebied in bezit nemen en hen vernietigen* (Deut.9:3b)

**De Here uw God is het die u kracht geeft om vermogen te verwerven* (Deut.8:18a).

Eén geest

Waar Gods volk de hand aan de ploeg wil slaan, zal Hij Zich niet onbetuigd laten. Als door liefde en geloof aktiviteit ontstaat, kan Hij werken, meewerken. Dit samen optrekken wordt heel duidelijk door Paulus verwoord als hij schrijft: *De God des vredes bevestige u in alle goed om zijn wil te **doen**... terwijl **Hij** aan ons doet wat in zijn ogen welbehagelijk is door Jezus Christus (Hebr.13:20,21).*

Door onze hechting aan de Christus zijn wij één geest met Hem. Onze geest is levend gemaakt door de wedergeboorte, en zijn Geest heeft het leven Gods in zich. Deze twee in eenheid verbonden staan garant voor het 'niets zal u onmogelijk zijn' uit Matteüs 17:20c. Hoe intiemer en totaler dit samengegroeid-zijn met de Christus wordt, des te meer zullen de reële mogelijkheden, om het woord in ons leven werkelijkheid te doen laten worden, zich openen. Niets mag ons innerlijk in de weg staan om die eenheid te bevorderen en te volmaken. Indien dat wel gebeurt, is er eigenlijk eveneens sprake van een Jordaanblokkade.

Verstening

De profeet Ezechiël wees hierin een belangrijk aspect aan. Hij vertolkte het in beeldspraak: een hart van steen of van vlees hebben (Ezech.36:26). Iedere verstening van hart dient absoluut te worden verwijderd. Deze hardheid of weerspanning, die bij vele Israëlieten werd gevonden, was de oorzaak dat zij niet konden ingaan (Hebr.3:7-19 en 4:1-11). De geestelijke wetmatigheid die daardoor in werking treedt is als volgt: ongehoorzaamheid → boos hart → verbittering → ongehoorzaamheid → achter blijven. Dit is een levensgevaarlijke zaak waar we niets mee van doen willen hebben (Hebr.10:39).

Enkele kenmerken van verstening zijn: gevoelloosheid voor het leven Gods, geen beleving in de wandel met de Heer, het niet zelf zien van geestelijke werkelijkheden, onmacht, verzet, geen lust hebben in de dingen van boven, steeds terug vallen in het oude, moeilijk kunnen geloven, geestelijk vastzitten. Indien men echter wel de weg des Heren wil bewandelen en waarachtig verlangt naar een volwassen geestelijk leven, zal men in bovengenoemde tegenwerkingen de occulte geest van weerspanning moeten gaan

Het woord

onderscheiden. D e veroorzaakt verstening van hart en laat de dingen moeizaam lopen.

Om een helder begrip te krijgen van zo'n geestelijke situatie en deze met succes te wijzigen, zal men met **rein water** besprengd moeten worden (Ezech.36:25). Dit is het woord van God dat *levend en krachtig is dan enig tweesnijdend zwaard en door dringt, zo diep, dat het vaneenscheidt in ziel en geest* (Hebr.4:12). Deze uitspraak plaatst de Hebreeschrijver na zijn uiteenzetting over de weerspanning in Gods volk. Het woord spreekt immers van vergeving en reiniging van zonden, ook van de ernstige zonde van weerspanning. Daarbij kan vanuit het woord de strijd opgenomen worden ter verlossing van die kwaadaardige demon. Tevens zal door voortdurende hantering van dat woord stand gehouden kunnen worden om niet opnieuw in de wurgende greep van die vijand te geraken. Er moet dus echt iets aan worden gedaan. Het innerlijk vrijkomen is voor het binnengaan in het zoonschap een absolute voorwaarde. De Jordaan zal genomen moeten worden, willen we de belofte kunnen beerven.

Van vlees

Een vrij hart kan genezen en zich vormen naar de wil van God. Het horen wat de Geest zegt en zien wat de Heer toont, wordt dan mogelijk (Joh.5:19, 8:26). Zo kan men echte gemeenschap met de Heer onderhouden en leiding ontvangen. Een hart van vlees kan gehoorzamen, is voegzaam en buigzaam: *Het hart van de koning is in de hand des Heren als waterbeken, Hij leidt het overal heen, waar het Hem behaagt* (Spr.21:1). Het hart van vlees kan 'bewogen' worden. De verstarring is weg, dus ook de kortzichtigheid, het egoïsme, de zelfhandhaving, het verzet, het vaste patroon en de traditie. De Heer zoekt zulke harten, daar kan Hij elke kant mee op gelijk Hij wil. Bewogenheid in ontferming en barmhartigheid wordt mogelijk. Zachtmoedigheid en nederigheid komen in de plaats voor de hardheid en de zelfverheffing. In al deze zaken wordt de aanstaande zoon van God getooid met de sierselen van Jezus' gezindheid. Het is de ware en grote toebereiding tot volwassen zoonschap.

Beloften

Met dezulken kan Jezus de rest van Ezechiël 36 vervullen. Daar staan namelijk heerlijke beloften: puinhopen herstellen (vers 33,34), als de hof van Eden worden (vers 35), ontstaan van een schare die niemand tellen kan (vers 37,38). In de tijd die voor ons ligt, zullen deze toezeggingen werkelijkheid worden op aarde. De verworpen, afgedwaalde en beschadigde mens zal – in Christus zijnde – geheel terecht komen. Eenmaal zelf op orde mag hij de Heer dienen om anderen tot volkomenheid te voeren. De zekerheid en haalbaarheid van dit grootse eindtijdgebeuren wordt vooraf geheel ingedekt door de eed van God die spreekt: *Ik, de Here, heb het gesproken en Ik zal het doen (Ezech.36:36b)!*